

[Chr. Christiansen.]

rige en udenlandsk Film, uden at der vises en svensk Kortfilm i Forvejen. Vi burde indføre det samme i Danmark; det kunde betyde saare værdifuld dansk Produktion paa et Omraade, som længe har været forsømt, og jeg gør opmærksom paa, at vi stadig har Bestemmelserne i § 9, 1ste Stykke, angaaende Fortrinsret for Fremvisningen af danske Films, og det synes i dette Øjeblik at mangle paa et alsidigt Udvalg af Kortfilms, ikke mindst naar man ser paa Programmerne i D. S. B.s Kino og det nye Palladium-Teater. Med det danske Publikum, der kommer til de danske Films i saa stor Udstrækning, at det kan dække en Fjerdedel af de indspillede Penge her i Landet, tror jeg alligevel, at der er noget at gøre, og at der maa kunne præsteres noget bedre end Films som „Plat og Krone“ og „Min Kone er Husar“ o. s. v.

Jeg kan ikke ved denne Lejlighed tilbageholde en Udtalelse om den danske Film „Flaadens blaa Matroser“; et saadant Makværk er noget af det typiske og viser, at dansk Filmsproduktion er rent galt afmarcheret. Har man end kunnet sige slemme Ting om en Række andre danske Films, er alle vistnok enige om, at „Flaadens blaa Matroser“ er mere elendig og mere smagløs, end det egentlig burde tillades; Kunst har den intet at gøre med, og Folkelighed — Gud bedre det; hvis danske Filmsmanuskriptforfattere og Filmsinstruktører og Produktionsledere forstaa sig saa lidt paa det danske Folks Smag og Mentalitet, bør de søge at lære deres eget Folk noget mere at kende, inden de gaar i Gang med at lave den næste danske Film. Jeg tror, man har Ret til at sige, at det danske Folk er absolut bedre end sit Filmsrygte; Løjerne i en Film kan være for letbenede og dens Karaktertræk kan være saa slette, at man burde forskaanes for saadanne Foreteelser i hvert Fald i Fremtiden.

Jeg har bemærket, at der i § 2 i det foreliggende Lovforslag er indsat en Bestemmelse om, at Produktionselskaberne for at faa en Bevilling skal opretholde en nærmere angiven Produktion af kulturelle og værdifulde Films. Jeg er meget glad for denne Bestemmelse, og jeg finder den paa-krævet. Det Spørgsmaal kan jo imidlertid rejses: Hvem skal træffe Afgørelse, hvis der maatte opstaa Tvivlstilfælde om Produktionens Omfang og Karakter? Men det bliver maaske en af de Opgaver, som det paatænkte Filmsraad ogsaa kan komme til at beskæftige sig med.

Det er min Opfattelse, at danske Films

har gode Udviklingsmuligheder, hvis Arbejdet gribes rigtigt an. Vort Folk har et humoristisk-kritisk Anlæg, et forsørent Lune — om jeg maa sige det saadan —, som burde udnyttes, hvor der er Tale om morsomme Underholdningsfilms. Vi raader endvidere over en Historie og en Litteratur, der ingenlunde staaar tilbage for andre Landes, og som burde beskæftige vore Filmsfolk mere i den kommende Tid, end den har gjort indtil nu.

Jeg er helt klar over, at der i den danske Filmsproduktion ligger et nationaløkonomisk og et erhvervsmæssigt Gode af meget betydeligt Omfang. Vi indfører her til Danmark udenlandske Films for vel mindst et Par Millioner Kroner. Kunde vi selv producere flere Films, vilde et Beløb af disse 2 Mill. Kr. kunne spares. Der ligger store Opgaver her for de danske Selskaber, og der er al mulig Anledning til at forene Kræfterne og skabe et virkeligt Fremstød for den danske Filmsproduktion. Der er Stof nok at tage fat paa. Lad mig blot nævne saa gode danske Navne som H. C. Andersen, Steen Blicher, Drachmann, Aakjær, Skjoldborg, Andersen Nexø, Johs. V. Jensen — for slet ikke at tale om den nye Tids danske Digtere. Var det ikke en Opgave for dansk Film at sætte et smukt Monument for Mænd som H. C. Ørsted, Grundtvig og Carl Nielsen — for blot at nævne nogle store danske Navne!

Nu faar den danske Bondestand forhaabentlig et smukt Hædersminde i Stavnsbaandsfilmen. Men hvad om vore brave Hædersmænd, Redningsmændene fra Vestkysten og Skagen, ogsaa fik et værdigt Minde i den danske Film! Og Fiskerne og Arbejderne! Der er Stof nok at tage fat paa.

En dansk Filmsproduktion af en saadan Karakter som den, jeg her har nævnt, har Krav paa Støtte fra Statens Side, og der er netop i det foreliggende Lovforslag taget Sigte herpaa, for det første gennem § 2 med Hensyn til Bevilling til Produktionselskaber. Jeg er sikker paa, at de Bevillinger, der allerede er tildelt, vil kunne give de paagældende Produktionselskaber mere end 100 000 Kr. i Overskud om Aaret. Endvidere er der i § 30 foreslaaet Støtte til kunstnerisk særlig værdifulde danske Films, og endelig er der ogsaa i Bestemmelserne angaaende Filmsraadet i § 25 antydet en Mulighed for Fritagelse for Forlystelsesskat, men saaledes at Skatten kommer Producenten til gode, paa samme Maade som det er sket med Hensyn til Stavnsbaandsfilmen.

En almindelig Nedsættelse af For-